

3.6 αὐτός

αὐτός je mimořádně důležité *zájmeno* v řečtině. Je to 3. os. sg., proto v jednotném čísle znamená (v patřičných tvarech) „on“, „ona“, nebo „ono“ v závislosti na rodu, a „oni“, nebo „ony“ v množném čísle.

		mask.		fem.		neut.	
sg.	N.	αὐτός	on	αὕτη	ona	αὐτό	ono
	A.	αὐτόν	ho	αὕτην	Ji	αὐτό	ho
	G.	αὐτοῦ	něho/ jeho	αὐτῆς	ní/(je)jí	αὐτοῦ	něho/jeho
	D.	αὐτῷ	jemu	αὐτῇ	Jí	αὐτῷ	jemu
pl.	N.	αὐτοί	oni	αὗται	ony	αὐτά	ona
	A.	αὐτούς	je	αὐτάς	Je	αὐτά	je
	G.	αὐτῶν	nich/(je)jich	αὐτῶν	nich/(je)jich	αὐτῶν	nich/(je)jich
	D.	αὐτοῖς	jim	αὐταῖς	Jim	αὐτοῖς	jim

Poznámky

- Koncovky zájmena αὐτός jsou identické s koncovkami podstatných jmen příslušného rodu (λογος, ἀρχη, ἔργον), **kromě** nominativu a akuzativu jednotného čísla středního rodu, kde je koncovka -o, ne -τον, ačkoli je to stejná variace, která se nachází v určitém členu (který je το, ne τον).
- αὐτός se obvykle nevyskytuje v nominativu, protože λυει samo znamená „on, ona, nebo ono rozvazuje“: není třeba uvádět slovo pro „on, ona, nebo ono“. Tímto způsobem jej lze používat za účelem zdůraznění, ale to se bude probírat v lekci 9.
- Když se genitiv od αὐτός používá k vyjádření vlastnictví/držení (jeho, její, jejich), používá se určitý člen s podstatným jménem a genitiv od αὐτός. Tak např. „jeho slovo“ není λογος αὐτου, ale ὁ λογος αὐτου.

Příklady

- λαλουμεν αὐτην. – Říkáme jí.

- ὁ κυριος αὐτου φιλει αὐτον. – Jeho πάν ho miluje.

βλεπεις αὐτο; – Vídíš to?